

Vispārējās tiesas 2021. gada 31. maija rīkojums – König Ludwig International/EUIPO (“Royal Bavarian Beer”)

(Lieta T-332/20) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Vārdiska preču zīme “Royal Bavarian Beer” – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Tiesības tikt uzklautam – Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkts – Eiropas Savienības preču zīmes vienotais raksturs – Regulas 2017/1001 1. panta 2. punkts – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2021/C 289/53)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: König Ludwig International GmbH & Co. KG (Geltendorf, Vācija) (pārstāvji: O. Spuhler un J. Stock, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: S. Palmero Cabezas)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2020. gada 1. aprīļa lēmumu lietā R 1714/2019-4 attiecībā uz vārdiskas preču zīmes “Royal Bavarian Beer” starptautisku reģistrāciju, ko attiecina uz Eiropas Savienību.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā acīmredzami juridiski nepamatotu.
- 2) König Ludwig International GmbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 255, 3.8.2020.

Prasība, kas celta 2021. gada 4. maijā – Luossavaara-Kiurunavaara/Komisija

(Lieta T-244/21)

(2021/C 289/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Luossavaara-Kiurunavaara AB (Luleå, Zviedrija) (pārstāvji: A. Bryngelsson, F. Sjövall un A. Johansson, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 1. panta 3. punktu Komisijas 2021. gada 25. februāra lēmumā par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris) 11. panta 3. punktu ⁽¹⁾;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāptas tiesību normas, kas regulē par emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu (ETS), it īpaši Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/331 (2018. gada 19. decembris) (2) I pielikums un Direktīvas 2003/87/EK 10.a pants (3).

— Prasītāja norāda, ka apstrīdētajā lēmumā, it īpaši tā 13. apsvērumā, 1. panta 3. punktā un III pielikumā nav ievērots Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 1. punkts un Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/331 I pielikums. Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2019/331 norādītā līmeņatzīme alģomerētai rūdai ir jāinterpretē saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK, Līgumiem un vispārējiem ES tiesību principiem. Saskaņā ar minēto direktīvu un judikatūru uz aizstājējproduktiem un alternatīvajām ražošanas metodēm būtu jāattiecinā vienas un tās pašas produktu līmeņatzīmes, lai veicinātu klimata ziņā visefektīvākās tehnoloģijas. Kā liecina iesniegtie pierādījumi, kausētas dzelzsrūdas granulas un kausētas dzelzsrūdas gabaliņi ir viens otru aizstājoši. Atteikdamās pakļaut prasītājas kausēto granulu ražošanas iekārtas līmeņatzīmei, Komisija ir nepareizi interpretējusi Direktīvu 2003/87/EK un Deleģēto regulu (ES) 2019/331, kā arī pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas princips.

— Prasītāja norāda, ka apstrīdētajā lēmumā tiek pārkāpti iepriekš minētie principi, jo ar to tiek diskriminēti uzņēmumi un nozares tādējādi, ka nepamatoti tiek dota priekšroka atsevišķiem uzņēmumiem. Tas attiecas gan uz kausēto gabaliņu ražošanu salīdzinājumā ar kausēto granulu ražošanu, gan uz prasītājas granulu ražošanu salīdzinājumā ar citu granulu ražošanu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pretrunā ES pienākumiem starptautisko vides tiesību jomā.

— Šī pamata ietvaros prasītāja norāda, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunā skaidrajām saistībām, ko ES ir uzņēmusies ar nacionāli noteikto ieguldījumu saskaņā ar 2015. gada Parīzes nolīgumu.

4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā neesot ievērots kompetentas iestādes pienākums uzmanīgi un objektīvi pārbaudīt visus konkrētā gadījuma būtiskos aspektus.

— Apstrīdētais lēmums atspoguļo Eiropas Komisijas pieņemto politisko nostāju, kas prasītājas skatījumā nav pamatota ar objektīvu padziļinātu tehnisku novērtējumu par attiecīgo produktu un metožu aizstājamību, bet tā vietā ir balstīts tikai uz vienas puses, uz kuru attiecas lēmums, proti, tērauda rūpniecības organizācijas, apgalvojumiem, nevērtējot tehniskos iebildumus, kurus cita starpā izvirzīja prasītāja un Zviedrijas Vides aizsardzības aģentūra, un nekonsultējoties ar neitrālu trešo personu.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā neesot ievērots pienākums saskaņā ar LESD 296. pantu norādīt pamatojumu.

— Prasītājas skatījumā apstrīdētajā lēmumā nav sniegts ne mazākais paskaidrojums par kausētu granulu un kausētu gabaliņu tehnisko aizstājamību vai par vienlīdzīgas attieksmes principa piemērošanu, bet tā vietā tikai ir norādīts, ka līmeņatzīme ir "pielāgota", lai izslēgtu (prasītājas) kausēto granulu ražošanu. Tādējādi attiecīgajām personām no paša lēmuma nav bijis iespējams pārliecināties par lēmuma pieņemšanas iemesliem.

6. Ar sesto pamatu pakārtoti tiek apgalvots, ka Deleģētā regula (ES) 2019/331 saskaņā ar LESD 277. pantu ir jāatzīst par spēkā neesošu tiktāl, ciktāl tā ir piemērojama apstrīdētajam lēmumam no sprieduma pieņemšanas dienas.

— Ar sesto pamatu, kas ir pakārtots iepriekš minētajiem pamatiem, prasītāja apgalvo – ja Deleģētā regula (ES) 2019/331 ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to izslēdz prasītājas kausētās granulas (bet ne norādītā konkurējošā ražotāja kausētās granulas) (*), pati šī regula ir jāatzīst par spēkā neesošu, jo ar to ir pārkāpta Direktīva 2003/87/EK un Savienības tiesību vispārējie principi.

(¹) Komisijas Lēmums (ES) 2013/355 (2013. gada 25. februāris) par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu (OV 2013, L 68, 221. lpp.).

(²) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/331 (2018. gada 19. decembris), ar ko nosaka Savienības mēroga pārejas noteikumus saskaņotai bezmaksas emisijas kvotu iedalei saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 10.a pantu (OV 2019, L 59, 8. lpp.).

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV 2003, L 275, 32. lpp.).

(⁴) Redakcionāla piezīme: šī ražotāja nosaukums ir izlaists.

Prasība, kas celta 2021. gada 17. maijā – *Sturz/EUIPO – Clatronic International* (“STEAKER”)

(Lieta T-261/21)

(2021/C 289/55)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Manfred Sturz* (*Schorndorf*, Vācija) (pārstāvis: *B. Bittner*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *Clatronic International GmbH* (*Kempen*, Vācija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes īpašnieks: prasītājs

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “STEAKER” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 16 707 465

Process *EUIPO*: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2021. gada 4. marta lēmums lietā R 214/2020-2

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- gadījumā, ja kāda persona iestātos lietā, piespriest tai pašai segt savus tiesāšanās izdevumus;
- pakārtoti: nodot lietu atpakaļ Apelācijas padomei atkārtotai izskatīšanai.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;